

רע"פ 1774/20 - סאלח אלפקיר נגד פרקליטות המדינה

בבית המשפט העליון

רע"פ 1774/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: סאלח אלפקיר

נגד

המשיבה: פרקליטות המדינה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ג 60441-03-19 מיום 28.01.2020 שניתן על ידי כב' השופטים ש' בורנשטיין, מ' ברק-נבו ו-א' גודמן

בשם המבקש: עו"ד ישראל קליין

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ש' בורנשטיין, מ' ברק-נבו וא' גודמן) בעפ"ג 60441-03-19 מיום 28.1.2020, שבו התקבל בחלקו ערעור המבקש על גזר הדין של בית משפט השלום בכפר סבא (השופטת מ' גרינברג) בת"פ 45326-10-17 מיום 28.2.2019.

2. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, ביום 1.10.2017 סייע המבקש לאחרים בהתפרצויות לשלוש דירות בכך שתצפת ואבטח את הפורצים: בשעות 9:30-10:15 ברמלה; בשעות 10:30-11:15 בבאר יעקב; ובשעה 12:30 בתל אביב.

בשלושת האירועים נגנבו מהבתים חפצים יקרי ערך הכוללים תכשיטים, מחשבים ומכשירי טלפון.

בגין ביצוע מעשים אלו הורשע המערער, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בביצוע 3 עבירות של סיוע להתפרצות למקום מגורים, לפי סעיפים 406(ב) ו-31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וכן בביצוע 3 עבירות של גניבה בצוותא, לפי סעיפים

384 ו-29(א) לחוק העונשין.

3. בגזר דינו קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש הוא 10-24 חודשי מאסר, בשים לב בין היתר למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

בגזירת עונשו של המבקש בתוך המתחם, התחשב בית המשפט לחומרה בכך שביצע את העבירות 3 שבועות בלבד לאחר שהשתחרר ממאסר בגין עבירות סמים, חבר לכנופיית פורצי דירות ויש בכך להעיד על העדר הרתעה מסנקציות עונשיות; בעברו, שכלל 6 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים ורכוש; ובכך שנגד המבקש תלוי עונש מאסר על תנאי בן 3 חודשים בעבירות רכוש.

מנגד, נשקלו לקולה בין היתר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן; מטפל בבעיות הסמים ונמצא תקופה נקי מסם; התייצבות מסוימת באורח חייו; וכן התקופה הממושכת שבה היה נתון בתנאים מגבילים (3 חודשים שבהם היה עצור וכמה חודשים שבהם היה בתנאי איזוק אלקטרוני).

כן צוין כי הממונה על עבודות השירות (להלן: הממונה) החליט שלא לקבל למסגרתו את המערער, בעקבות מידע מודיעיני המצביע על סיכון לביטחונו וביטחון אחרים בסביבתו מחמת מעורבותו בסכסוכים שונים, ונקבע כי אין מקום להתערב בכך.

לנוכח כל האמור גזר בית משפט השלום על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלה בחופף ובמצטבר של המאסר התלוי והעומד, ובסך הכול 11 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר בתיק זה. עוד הושתו על המבקש 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירות רכוש מסוג פשע; וכן 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה כאמור מסוג עוון.

4. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד על גזר דינו התקבל בחלקו.

בתסקיר משלים שהוגש מטעם שירות המבחן נכתב כי המבקש השתתף בעקביות בטיפול בהתמכרויות ומסר בדיקות שתן שהעידו על ניקיונו מסמים; כי ההליך המשפטי והטיפול הביאו לשינוי בהתנהלותו; וכי הוא עושה מאמצים לשינוי דרכיו. שירות המבחן העריך כי עונש של מאסר בפועל יקטע את התהליך החיובי, ולפיכך המליץ להימנע מעונש מאסר בפועל ולהסתפק בצו מבחן למשך שנה וחצי, לצד שירות לתועלת הציבור (להלן: של"צ) בהיקף מורחב של 500 שעות.

גם הממונה הגיש חוות דעת מעודכנת, ובה עמד על "מידע בדבר סכסוך דמים פעיל" למבקש, כך שקיימת מסוכנות לחייו וכלפי אחרים אם יבצע עבודות שירות.

בית המשפט קבע כי בשל מעשיו החמורים של המבקש, שכללו פריצה לדירות לאור יום, בצוותא, באינטנסיביות ותוך גרימת נזק רב, לא ראוי להימנע לחלוטין מהשתת עונש מאסר בפועל.

אף על פי כן, לפני משורת הדין ובשל ההשתלבות המוצלחת של המבקש בטיפול, נקבע כי עונש המאסר בפועל יקוצר ל-7 חודשים, באופן שהמבקש יישא בסך הכול עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים (עם עונש המאסר המותנה שהופעל), בניכוי ימי מעצרו.

5. מכאן הבקשה שלפניי.

לטענת המבקש, יש להקל בעונשו לנוכח נסיבותיו האישיות, ובפרט לאור המלצת שירות המבחן להימנע משליחתו למאסר בפועל, שכן "יהיה בכך לקטוע את ההליך השיקומי המוצלח ביותר שעבר", כלשונו.

עוד סבור המבקש כי בית המשפט קמא לא נתן משקל או התייחסות לכך שבתחילת ההליך היה נתון במשך 4 חודשים ויומיים במעצר באיזוק אלקטרוני.

לבסוף נטען כי קיימים בפסיקה מקרים דומים שבהם שיקולי שיקום הובילו להטלת של"צ וצו מבחן במקום עונש מאסר, וכי בפועל יהיה על המבקש לשאת תקופת מאסר קצרה ביותר.

6. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים נדירים בלבד המעוררים סוגיה עקרונית רחבת היקף, או במקרים שבהם נגרם אי צדק קיצוני או עיוות דין מהותי למבקש.

יתרה מזאת, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים של סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 8388/19 שלאעטה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.12.2019)).

7. עניינה של הבקשה אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו, ודי בכך כדי לדחותה.

אין להמעיט מחומרת מעשיו של המבקש מושא תיק זה. כמתואר לעיל, המבקש שימש חלק מחבורה עבריינית מאורגנת שפעלה ברחבי הארץ ועסקה בפריצות לדירות, שמעשיה תוכננו בקפידה ותוך חלוקת תפקידים בין חבריה. אם לא די בכך, המבקש ביצע מעשים אלו שלושה שבועות בלבד לאחר שהשתחרר ממאסר, שעה שעונש מאסר תלוי ועומד נגדו בגין ביצוע עבירות רכוש בעבר.

בית משפט זה קבע לא אחת כי יש להחמיר בעונשם של המבצעים עבירות גניבה והתפרצות. לאחרונה אף ציינתי שאין להקל ראש בעבירות אלו, הפוגעות ברכושו של האחר והמערערות את תחושת הביטחון שלו במרחבו האישי המוגן (רע"פ 689/20 גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.1.2020); רע"פ 7658/18 זוהר נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (1.11.2018)).

בית משפט השלום התחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש, ומשבית המשפט המחוזי הקל בעונשו עוד יותר לפניו משורת הדין, איני סבור כי נגרם לו אי צדק כלשהו, וקל וחומר שהעונש שהוטל עליו המקל עימו עד מאוד בנסיבות העניין אינו מצדיק היעדרות לבקשתו.

8. למעלה מן הצורך, יצוין כי מעיון בפסקי הדין של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי (פסקה 22 ופסקה 15 בהתאמה), עולה כי התקופה שבה היה נתון המבקש באיזוק אלקטרוני הובאה בחשבון בשיקולים לקביעת העונש. משכך, לא מצאתי כי נפל פגם בשיקול דעתם אף בעניין זה.

9. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ט"ו באדר התש"ף (11.3.2020).

ש ו פ ט